

Röda Kapellet på Kulturnatten: Kaos & struktur

"Sopsortering är inte dåligt. Gränssorteringen mot dem därutanför har skärpts – våra getton fungerar inte så bra i arbetslöshetens tider. Vi skeppar i alla fall en del rester från miljonprogrammet till Baltikum – de blir säkert glada – alltmedan tvåtredjedelssamhället förstärks, muras över vårt gamla sjunkna folkhem så som betongen ska lägga sig över Estonia.

Egentligen är detta helt barockt, inte sant? Vad gör vår kära vänster i detta läge – tar sig ett glas, spelar boule och baroque?"

Med ett frågetecken och en klichéartad barockmelodi kommer Röda Kapellet att klinga ut på lördagens Kulturnatt. Dessförinnan har publiken fått ta del av ett fyrtio minuters program som tar utgångspunkt i Folkhemmet, påminner om steriliseringarna, miljonprogrammet, segregationen, Israels bosättningspolitik, Jugoslaviens väg från socialistisk statsideologi till inbördes folk mord, svensk sopsortering ... Texten infolieras, illustreras och kontrapunkteras med dans och med Röda Kapellets musik.

Scenen för detta är en scen som tidigare under dagen byggts på godsmagasinet södra gavel för järnvägens invigningsceremonier (se artikel på annan plats). Röda Kapellet, jämte Lund Symphonic Band den enda av stadens blåsorkestrar som har kulturella ambitioner på Kulturnatten, börjar 20.35.

Senare på kvällen, kl. 22, blir det inne på godsmagasinet cykelloft

Urban logdans

med det Röda Kapellet närstående Storbandet. De spelar så länge läpparna håller och Lundaborna dansar, dock längst till midnatt.

Som framgår av Kulturnattsprogrammet kommer det att hända en massa saker, varav några som tänjer kulturbegreppet över bristningsgränsen. (Tro inte att vi är snobbiga: korv är kultur!) Välkomna med intryck och kommentarer i nästa VB-nummer!

Kvarnby vill fortsätta

Åtminstone en sak är klar på den bankrutta Kvarnby folkhögskola (se artikeln i förra numret): elever och lärare vill att verksamheten fortsätter. Det torde ha klargjorts för konkursförvaltaren när han besökte skolan i måndags. Med sej hade han tre frågor:

1. Kommer statsbidraget för hösten att betalas ut trots konkurrens? Ja, har vederbörande myndighet lovat.

2. Kommer lärarna att stanna och inte söka sej bort från skolan? Också på den punkten fick han lugnande besked.

3. Vill eleverna stanna? För att få svar lät han eleverna fylla i avsiktsförklaringar. Han tog med dem hem för begrundan, men stämningen är sådan att eleverna vill ha skolan kvar och är själva beredda att fortsätta.

Besked före november

Hur skulle då en reorganiserad Kvarnby folkhögskola kunna se ut? Vem skulle vara huvudman?

Fortfarande vänsterpartiet, är den dominerande uppfattningen inom personalen där en del men ingen majoritet är organiserade och

aktiva i partiet. Vänsterpartiets riksorganisation är dock inte längre aktuell utan man tänker på den regionala och lokala nivån, konkret på det skånska partidistriktet och på lokalorganisationerna i Malmö och kanske även Lund. Malmöavdelningen har haft åtminstone en första diskussion om saken när detta läses, distriktsstyrelsen ska avhandla frågan på söndag.

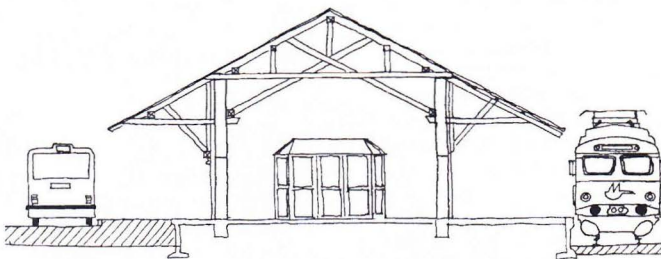
Lokalorganisationerna har knappast några pengar att bistå med inför valåret. Skånedistriktets ekonomi är relativt god trots den förlust som hotar på grund av tidigare åtagande för skolan (se annan artikel), och även hos andra sydsvenska distrikt har det funnits ett intresse att stötta skolan. Men konkursförvaltaren väntas begära 214 miljoner för att avyttra den, och det är osäkert om v-organisationerna kan ställa tillräcklig borgen för att en bank ska våga låna ut pengar till projektet. Även andra huvudmän behövs alltså. Det underlättas kanske av att skolans allmänna mål nu ges en bredare formulering, men några konkreta intressenter har inte namngetts än.

Godsmagasinet invigs

På lördag återinvigs stationsområdet och särskilt godsmagasinet vid Lund C efter cirka 140 år. Det stod färdigt ungefär samtidigt med själva stationshuset två år efter att banan öppnades 1856, men var betydligt mindre än nu och omfattade endast mittpartiet. Sedermera har godsmagasinet

förklarats som byggnadsminne. Samtidigt som tävlingen pågick, utlyste föreningen Gamla Lund en pristävling bland sina medlemmar om godsmagasinet framtida användning, där bidragen skulle vara inlämnade före nyår 1991.

Fram på våren 1991 befanns vinnaren vara Thomas Schlyter,

byggts ut i tre etapper (1896 norrut, 1906 söderut och 1917 med trädelen norrut). På 1980-talet hade det till sist mist sin ursprungliga funktion och stod mer eller mindre öde eller som möbellager och loppmarknad.

I slutet av 1980-talet var det aktuellt att flytta länsbussterminalen från kvarteret Galten söder om Märtenstorget till Bangatan. Kommunen och SJ utlyste en tävling för stationsområdet mellan parallella arkitektuppdrag efter ett program som gjordes i augusti 1990. Där fanns från början två alternativ – att bevara eller att riva godsmagasinet och bygga nytt. Fastighetsnämnden tog ställning för ett entydigt bevarande av godsmagasinet, medan byggnadsnämnden avslog en sådan begäran från v och mp. Programmet föreskrev slutligen att godsmagasinet skulle bevaras.

Då hade stadsantikvarie Claes Wahlöö begärt hos Riksantikvarieämbetet att godsmagasinet skulle

arkitekt och tillika (v)-ledamot i byggnadsnämnden. Han var den ende som hade lämnat in ett genomarbetat förslag med planritningar och sektioner. När förslagen i arkitekttävlingen ställdes ut i en butikslokal i stadshallen, fanns Thomas Schlyters förslag med, och när man nu sex år senare ser det färdiga resultatet vid Bangatan, kan man konstatera att mycket i det förslaget förverkligats i det gamla godsmagasinet, fast mera genomarbetat. Idén med en rejäl tågplattform på västra sidan om godsmagasinet har också genomförts och varit i bruk något år.

Nu återstår bara att se hur alla lokaler i godsmagasinet ska kunna hyras ut och bli de resande till nytta och glädje!

Stationsområdesinvigningen är på Kulturnattens förmiddag kl. 11–14 och ackompanjeras bland annat av Skånska Jernbanekapellet och SJ-orkesteren i Malmö.

Längre än till nästa månadsskifte torde inte konkursförvaltaren kunna dröja med sitt avgörande beslut.

Överskott så småningom

Förutom kapital till övertagandet behövs pengar till driften under vårterminens början innan statsbidrag och andra inkomster flyter in. Därefter beräknas själva verksamheten gå med överskott.

Arbetet med rekonstruktionen sköts av en grupp som består av skolans ledningstrio, representanter för lärare och elever samt Vilmer Andersen. Den välkomnar idéer och

andra insatser för Kvarnby-skolans räddning. Bland eleverna diskuteras en stödgalasom kanske kan ge en del pengar men framför allt sprida insikten om skolans betydelse till en större krets.

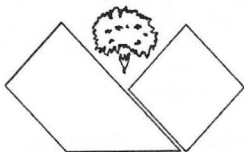
Vad Bona folkhögskola i Motala beträffar är man där optimistisk om en ny existens. Om både Bona och Kvarnby kan reorganiseras upphör de ekonomiska banden men de har snarast varit en anledning till ömsesidig irritation. I stället bör det pedagogiska och ideologiska samarbetet kunna utvecklas.

Vänsterpartiet – ett rödgrönt alternativ i valet 1998

Vänsterpartiets programkommission kommer inte att lägga något nytt förslag till partiprogram inför partikongressen i Luleå i januari 1998. Vi har bedömt att det råder tämligen stor uppslutning kring de formuleringar som finns i det nuvarande programmet. Partiet skulle knappast utvecklas genom att finputsa någon formulering kring krav vilkas genomförande inte är aktuellt det närmaste kvartsseket. Motionsrätten är förvisso fri inför kongressen, men ett nytt programförslag kommer som sagt inte.

De möten som programkommissionen haft har till stor del ägnats åt att diskutera hur glappet mellan målen i programmet och den nuvarande politiska praktiken ska överbryggas. Vilken strategi behövs för att realisera vänsterns visioner? Det diskussionsunderlag vi publicerade i Vänsterpress har stimulerat till debatt i en del partidistrikt. Vänsterpress är emellertid inget livligt debattorgan. Tidningens utformning och utgivningstäthet gör att partiet saknar det forum som behövs för att underhålla och utveckla det politiska innehållet.

För närvarande håller valplattformen på att skrivas. Gissningsvis blir det dess innehåll som debatten på kongressen kommer att gälla. Programkommissionen har från och till diskuterat behovet av att inleda valplattformen med ett principiellt avsnitt som skulle kunna härledas ur partiprogrammet. Jag har gjort en skiss till hur en dylik principiell inledning kan se ut. Skissen kan tyckas vara

pretentiös i sitt anslag, men jag hoppas att VB:s läsare har synpunkter och alternativa förslag.

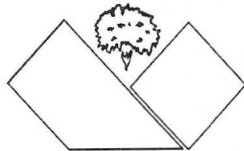
Visioner

Vänsterpartiet kan utifrån punkt 1:2 i partiprogrammet sägas ha tre mål: ett klasslöst samhälle, ett samhälle utan könsförtryck och ett långsiktigt hållbart samhälle. Ett annat sätt att uttrycka samma sak är att partiet använder sig av tre perspektiv: rättviseperspektivet, kvinnoperspektivet och miljöperspektivet. Ett överordnat begrepp som fungerar bra som vattendelare mellan vänster och höger är solidaritet. "För en solidarisk värld" är hela programmets rubrik.

Många av vänsterns honnörssord har sedermera adopterats av borgerliga partier, men ännu har jag inte hört någon borgerlig representant använda "solidarisk" som etikett för sin politik. Kopplas solidariteten till de tre perspektiven blir det solidaritet med fattiga och

förtryckta samt solidaritet med kommande generationer.

Vänsterpartiet "bekämpar samhällets splittring i härskaende överklasser och förtryckta underklasser". Visionen är ett klasslöst samhälle där barnens framtidsmöjligheter är oberoende av föräldrarnas inkomst och förmögenhet. Tillämpas rättviseperspektivet på internationella förhållanden konstaterade partikongressen 1993 att "ökad tillväxt för Sverige i form av ökat nettouttag

av naturresurser samt ökade utsläpp är inget som vänsterpartiet kan acceptera" (Program för hållbar utveckling 4:5). Partiet verkar "för en utveckling av produktions- och konsumtionsmönster som ryms inom naturens egna kretslopp" (partiprogrammet 1:2).

Analys av hinder

En valplattform måste förutom visioner och långsiktiga mål innehålla en analys av dagens Sverige. En tydlig koppling till målen ger frågan: vilka är de avgörande hindren för att målen ska kunna uppfyllas?

Minskad offentlig sektor och arbetslöshet. Vad gäller rättvisa måste konstateras att klasskillnaderna ökar sedan ungefär ett årtionde tillbaka. I motsats till vad som ofta påstås i vänsterns retorik rådde motsatta förhållanden under större delen av efterkrigstiden i övrigt. Detta är en väsentlig förklaring till att många LO-medlemmar röstade på SAP: de fick faktiskt bättre levnadsförhållanden. Möjligheter till utbildning, vård, omsorg samt tillfredsställande av materiella behov ökade rejält jämfört med vad som var fallet för tidigare generationer. Trenden har dock vänts och klasskillnaderna vidgas igen inom utbildningen, hälsan, boendet och flertalet andra områden. FN-rapporter och andra internationella källor talar om ökade skillnader även på det globala planet. Biståndet förmår inte på något sätt uppväga de negativa effekterna av orättvisa handelsförhållanden.

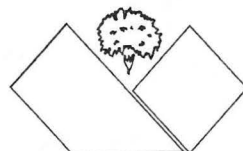
Det är svårt att ringa in vad som är den viktigaste faktorn bakom det vidgade klassgapet. I en valplattform kan det knappast räcka med att peka ut de kapitalistiska förhållandena som sådana. Skattereformen och löneutvecklingen under 1990-talet räcker inte heller som förklaring på exempelvis den minskade andelen av studenter från LO-familjer på högskoleutbildningarna. Eller varför ohälsan ökar mer bland låginkomsttagare än bland andra inkomstgrupper.

Arbetslösa ett eget skikt

Jag tror att de minskade anslagen till landsting och kommuner i kombination med kommunaliseringen av skolan är intressanta faktorer om man vill förstå varför föräldrarnas inkomst i större utsträckning kan förväntas förutsäga vilka framtidsmöjligheter ett barn har. Nedsparningarna i den offentliga sektorn ledde till ökad arbetslöshet som i sig utgör ett av de fenomen som högst påtagligt står för orättvisa. Det ekonomiska skyddsnetet är så knutet till ens anställning, att de som aldrig haft ett arbete idag utgör ett skikt för sig. Hög arbetslöshet är en mycket effektiv hämsko på krav om reformer och sociala framsteg.

Kvinnors dubbelarbete. Utan att vara särskilt bevärdad i feministisk analys antar jag att kvinnors dubbelarbete delvis kan förklara varför de fortfarande är underrepresenterade inom en rad sektorer i samhället. 40 timmars arbetsvecka kombinerat med huvudansvar för barn, hem och kanske åldrande föräldrar är tillräckligt för att utrymmet för annat ska vara minimalt. Detta är ju ingen nyhet, men sannolikt en viktig förklaring till att så många kvinnor lämnar sina politiska uppdrag. De individuella lönerna har ökat skillnaderna mellan män och kvinnor. Kvinnors privata omsorgsarbete sätter ofta käppar i hjulet för den meriterande fortbildningen eller extraarbetet. Men även om maktförhållandena mellan män och kvinnor är ojämlika inom den offentliga sektorn utgör inte den privata sektorn något föredöme – tvärtom.

Trafik. Vad som utgör det främsta hindret för att utvecklingen ska vara hållbar har analyserats av Naturvårdsverket. Biltrafiken är det i särklass största hindret. Verket delar in miljöhoten i tretton grupper, länsstyrelser och andra myndigheter använder sig av ungefärligen samma hotbild. I tolv av de tretton miljöhoten är trafiken delansvarig och i flera av dem

huvudsaklig källa till hotet. Förutom bidrag till växthuseffekten utgör föroreningen, marknära ozon, övergödning, nedsmutsning av stadsluft och buller det som främst kan lastas vägtrafiken. Naturvårdsverkets analys av hotbilderna har vad jag vet accepterats av alla med någon sorts överblick av det mångfasetterade miljö tillståndet.

Åtgärder för att uppnå målen

Med tanke på svårigheten för en icke-kommersiell kraft att göra sig hörd i nyhetsbruset, tycker jag att vänsterpartiet ska begränsa sin

valplattform till tre krav. Trots uppriktiga ambitioner om motsatsen har alla valrörelser jag varit med om hittills (1976 och framåt) karakteriserats av ett mer eller mindre ytligt smörgåsbord med en uppsjö av krav att välja mellan.

Opinionssiffrorna och den aktuella politiska situationen gör att vänsterpartiet faktiskt kan spela en konkret roll kommande mandatperiod. Svängningarna i opinionen är dock stora och det gäller att orka besinna ansvaret att motsvara potentiella väljares förtroende. Tre krav finns det plats för och då bör de väljas som kan undanröja de största hindren för att förverkliga vänsterpartiets visioner. Väljs bara tre krav finns det plats att tala om hur vi har tänkt oss att de ska realiseras, vilket torde vara den intressantaste upplysningen för väljarna.

Höjd standard inom utbildning, sjukvård och omsorg

Skattesänkningen i början av 1990-talet är främsta orsak till att arbetslösheten bland offentliganställda har ökat kraftigt. De rationaliseringar som ägt rum har varit motiverade i vissa fall men sammantaget fått oacceptabla följder för kvaliteten. Är skolan beroende av kommunernas ekonomi slår det ohjälpligt hårdast mot arbetarbarnen. Allt färre vuxna ska ta hand om allt oroligare barn. Det växande antalet gamla och sjuka människor ska vårdas av en minskande personalstyrka. Privata alternativ finns för dem som kan betala.

Nittioalets utveckling strider mot det mest grundläggande i arbetarrörelsens uppbyggnad av ett solidariskt samhälle. Från och med nästa mandatperiod måste kommuner och landsting få statliga anslag för att garantera en god utbildning, vård och omsorg. Detta är inget utslag av ekonomiskt lätt sinne utan ska finansieras med motsvarande neddragning av statliga utgifter för vägtrafik. Merparten av de 111 miljarder kronor som avsatts kommande tioårsperiod kan på så sätt få en solidariskt och miljömässigt bättre användning.

Sex timmars arbetsdag

Hur vi ska få ett samhälle utan könsförtryck vet jag inte, men en jämnare fördelning av arbetstid (och -inkomst) borde i varje fall underlätta kvinnors deltagande på olika områden. Kravet på sex timmars arbetsdag har funnits med

ett tag, men är fortfarande en förutsättning för att arbetsliv och föräldraskap ska kunna förenas med att vara aktiv samhällsmedborgare. Kravet omfattas av allt fler som inser det tokiga i att en stor grupp nästan jobbar ihjäl sig medan vi har en halv miljon arbetslösa som är utestängda från samhällsgemenskapen.

För att sextimmarsreformen ska realiseras krävs dock en solidarisk betalning av den. Det finns ingen anledning till att medel- och höglönegrupper ska ha full lönekompenstation när de får mer fritid. Bibehåller vänsterpartiet halsstarrigt detta krav är man också ansvarig för att arbetstidsreformer skjuts upp.

Miljöanpassning av transporterna

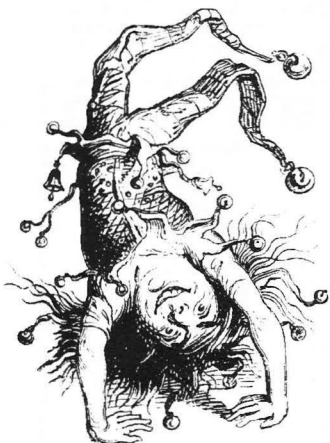
Varje inblick i europeisk transportframtid säger att vägavgifter och andra ekonomiska styrmedel kommer att användas för att minska trängseln på vägnätet. Trafikstockningar går inte att bygga bort. Fler vägar leder till mer trafik som i sin tur medför att det problem som man ville bygga bort har uppstått någon annanstans.

Ska Sverige bli ett föregångsland i den ekologiska omställningen är transporterna angelägnast att åtgärda. Därför bör vägavgifter styra över transporter till sjöfart, spårburen trafik och cykel. Vägavgifterna bör differentieras i förhållande till utbudet av alternativa transportmöjligheter. Att bli av med de många och korta bilresorna i tätorterna kan motiveras utifrån ett folkhälsoperspektiv. Galopperande diagnoser av astma, allergi och bensörhet är intimt förknippade med förhärskande trafikbeteende.

Rödgrönt alternativ

Såväl det röda som det gröna behöver förstärkas för att vänsterpartiet ska kunna fanga upp den växande hopplöshet och desperation som framför allt yngre medborgare ger uttryck för. Vi ska använda ett ökat förtroende till att formulera alternativ som är genomförbara nästa mandatperiod. Alternativ som är steg på vägen till genomförandet av de visioner som formuleras i partiprogrammet.

Karin Svensson Smith
Programkommissionen

Ska Lund missa spårvagnen?

Tisdag den 23 kommer en spårvagn rullande till Lund från Saarbrücken. Det är en ovanlig begivenhet. Lund har ingen spårväg och spårvagnar går normalt inte på järnvägsräls. Spårvidden stämmer visserligen men hjulen brukar vara annorlunda svarvade och framför allt är strömmen en annan: högspänd växelström på järnväg, lågspänd likström på spårväg.

Det är emellertid ingen vanlig spårvagn som kommer utan just ett tvåströmsfordon, en duovagn. Sådana har i snart tio år funnits i den tyska staden Karlsruhe. Nu har de introducerats även i Saarbrücken. Det är en vagn därifrån som besöker Lund på en propagandatur runt Sverige innan den visas upp på en stor trafikmässa i Jönköping.

Inga byten

Karlsruhes duovagnar har varit en stor framgång och gett många nya kollektivresenärer. På järnväg förflyttas sej snabbt från grannstäder och förorter. Inne i stan går de ut på spårvägsnätet med dess täta hållplatser. Behovet av byten faller bort eller reduceras.

Saarbrücken, huvudort i den lilla tyska delstaten Saarland, har cirka 200 000 invånare och är därmed något mindre än Malmö. Som i så många andra västeuropeiska städer är biltrafiken ett växande miljö- och utrymmesmässigt problem. Av de 60 000 pendlarna har hittills 25 procent åkt kollektivt. Kommunens plan är att öka deras antal med 20 procent av bilisterna.

Till det räcker det inte med bussar.

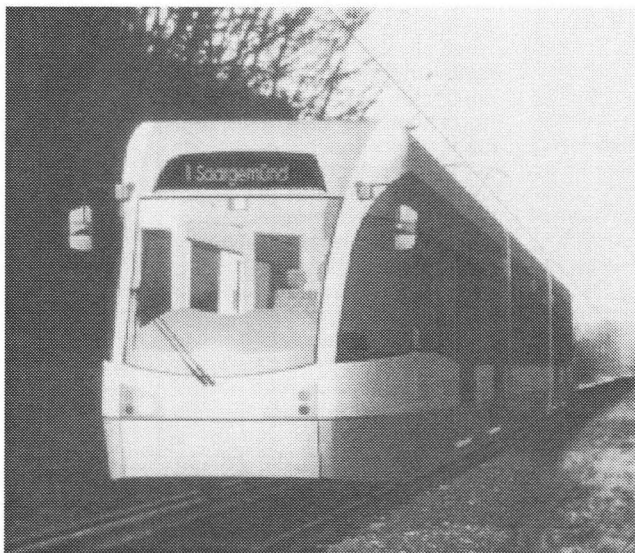
Motsatt fallet med Karlsruhe var Saarbrückens gamla spårvägsnät var nedlagt sedan många år. Nu har man byggt en ny linje som snart ska följas av en till. I båda ändrar övergår den till en järnväg. Ena ändstationen ligger innanför gränsen till Frankrike och heter Sarreguemines.

Själva vagnarna monteras i Wien men levereras av den franska firman Bombardier.

Engagerat Banverk

Bombardier vill naturligtvis sälja fler spårvagnar, och det är de som tillsammans med Banverket, Scandiaconsult och Kommunikationsforskningsberedningen ordnar den svenska turnén. Banverket säger i ett pressmeddelande att man vill "utifrån detta duofordon initiera en debatt om utveckling av moderna och lätta konventionella järnvägsfordon för framför allt lokal- och regionaltrafik". Spårvagnen kommer till Lund 9.52 där den kan beskådas på stationen 50 minuter innan den gör en returresa till Malmö med inbjudna trafikpolitiker och -tjänstemän.

En skånsk spårvägsrenässans har varit på tal länge. Flera statliga och regionala utredningar, bland annat Miljön i Västra Skåne (SOU 1990:93) har skissat på snabbspårvägar norrut från Helsingborg, söderut från Malmö och österut från Malmö/Lund. Genom City-tunneln med dessa station i hjärtat av Malmö öppnas goda förutsättningar för just duovagnar.

En Saarbrückensspårvagn av den typ som besöker Lund. Den har 108 sittplatser med plats för ungefär lika många stående. Märk utrymmena för rullstolar, alternativt cyklar. De båda ändvagnarna har lågt golv, 400 mm över rälsen, vilket gör insteget bekvämt. Ur *Developing Metros*, 1995.

Spåret från Malmö till Staffanstorp har i dag enbart en sporadisk godstrafik. En tanke är att bygga om det till spårväg som sen skulle förlängas dels till Dalby och kanske vidare österut, dels till Lund. Vagnarna kunde sen fortsätta under Malmö fram till trakten av Öresundsbrofästet.

Lundalänken

En spårväg mellan Lund och Staffanstorp planerades 1980-talet och skulle då delvis finansieras genom byggrätter utmed spåret. Det projektet punkterades av byggkrisen. Sträckningen skulle vara "raka spåret", dvs. samma sträckning som salig Lund/Trelleborgs järnväg, den av vilken en stump finns kvar till Tetra Pak.

En annan spårvägsplan som dryftats på senare år är "Lundalänken", en bana från Lund C via lasarettet och norra universitetsområdet till Ideon samt möjlighet till förlängning bort mot byarna i öster. I första etappen har man dock defensivt tänkt sej en bussgata i vilken det i en obestämd framtid kunde läggas ut spår. Denna

Lundalänk är utritad i förslaget till kommunal översiktsplan.

I våras kom emellertid ett alternativt förslag från Banverket som överraskade många. Det gick ut på att dra det nya spåret från Staffanstorp upp till trakten av Ideon och därmed låta det bli en förlängning av Lundalänken. Den stora fördelen är att många fler i östra delen av Lund får nära till spåret, och resandunderlaget är stort: i rusningstid mellan östra Lund och Malmö tionde minut. En bekväm och snabb omstigning kunde också ordnas för bussresenärer från Dalby och Sandby, i väntan på att spåret når dit.

En ny chans

Nu hamnade tyvärr spåret Lund-Staffanstorp under strecket på Banverkets skånska investeringsplan för den närmaste tioårsperioden. En bidragande orsak lär ha varit kallsinnet från Länstrafiken. Se Karin Svensson Smiths artikel i VB nr 23.

Emellertid har det dykt upp en ny chans i form av statliga "kretsloppspengar", alltså medel för investeringar som minskar de skadliga utsläppen. En ansökan kommer att skickas in från Lund och inom vänsterpartiet tycker man att en kombinerad Staffanstorpsbana och Lundalänk är ett utmärkt projekt.

Tyvärr finns det ett antal besvärliga hinder. Ett är alltså länstrafiken. Bland tjänstemännen finns det ett intresse för spårvagnar men den politiska ledningen verkar kallsinnig och har svårt att tänka sej annat än pågatåg och bussar. Även bland kommunala tjänstemän i Lund finns det en ovilja att ändra de streck som dragits upp på översiktsplanens kartor.

Trist om Lund skulle missa spårvagnen även denna gång, som man gjorde redan 1906.

Gunnar Sandin

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumeration: 180 kr per år. Ins. på postförlo 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-211 51 59 onsdagar e. kl 19. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KFS AB, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Är du populist, Karin?

– Hade länstrafikens resenärer blivit tillfrågade om de med sina avgifter ville fondera medel till en tunnelbana i Malmö hade sannolikt en överväldigande majoritet varit negativa.

Så förmodar Karin Svensson Smith i en skrivelse till kommunstyrelsen, återgiven i VB nr 23. Hon har säkert rätt i sin förmodan men jag blir en smula betänksam över hennes formulering.

"Tunnelbanan i Malmö" är alltså Citytunneln. Att kalla den tunnelbana är oegentligt om man tänker på de lokaltrafiksystem som brukar betecknas med det ordet. Citytunneln är primärt del av en järnväg, Södra stambanans fortsättning fram till brofästet. Dess huvudsyfte är att ge tågen möjlighet att tidsmässigt konkurrera med bilarna och bussarna på bron i stället för att tvingas till vändning och en lång omväg. Den ska till största delen bekostas av de framtida broresenärerna genom en utsträckt amorteringstid; sen är det en annan femma att den kalkylen är högst osäker.

Men Citytunneln är också till nytta för den regionala tågtrafiken, dvs. pågatågen, och i någon mån för lokalresenärerna i Malmö. Inte minst för de många Lundabor som jobbar en kilometer eller så från den blivande pågatågsstationen

Triangeln blir det ett lyft. Därför är det rimligt att de regionala intressenterna är med och betalar en mindre del.

Vad man kan invända mot är naturligtvis *hur* pengarna har plockats fram: genom att (som Karin påpekar) M-resenärerna har fått betala landets dyraste eller näst dyraste månadskort. Detta beslutat av en mycket begränsad krets i länstrafikstyrelsen, med en svag ordförande hos vilken det enda imponerande är hans underbet, en förstevice som har ett åtal för allvarligt mutbrott hängande över sej och en nyliberal anstucken, moderat andrevice som vill ha ner tågens skattesubventioner till 0 procent men i alla fall har nått ner till drygt 30, mot cirka 70 i Stockholm.

Detta tycker jag visar på behovet av en rejäl länsdemokrati, en beslutande församling som utreder och debatterar ordenligt och vars aktiviteter fortlöpande granskas av press och allmänhet. Men även en sådan kan behöva ta beslut som är bra långsiktigt och sett till helheten men som på kort sikt är impopulära hos många.

Det inser säkert Karin. Därför blev jag förvånad över hennes formulering som luktar populism.

Gunnar Sandin

Vänsterpartiet flyttar

För cirka tjugo år sen flyttade vänsterpartiet in på Bredgatan 28, i en gammal garvargård från 1784 (husets historia tecknas i "Lund sett från vänster 1984"). Nu i månadsskiftet bryter man upp. Den nya adressen blir Skomakaregatan 3, på hörnet till Mårtenstorget.

Den senaste hyresgästen i lokalerna var Tidskriftsverkstan om vars flytt till Malmö vi tidigare har berättat. För vänsterpartiet och medflyttande Ung vänster erbjuder det nya läget stora fördelar. Man kommer närmare rådhuset, den kommunala maktens centrum, vilket är praktiskt med tanke på det förstärkta inflytande som partiet räknar med efter nästa val. Men Mårtenstorget är också den klassiska arenan för utoparlamentariska manifestationer, platsen för otaliga appellmöten. Det förenklar det praktiska partilivet betydligt. Det centrala läget gör att partiet exponeras bättre och att fler besökare hittar dit.

Det finns nackdelar också. Jämfört med de gamla lokalerna är de nya klart mindre: totalt tre medelstora rum. Men det är ljusa rum med frikostig takhöjd, mer inbjudande och betydligt mer lättarbetade än de som man lämnar. En ersättning måste också skapas för de rymliga lagerlokaler som

fanns på Bredgatan. Det är inte lite i form av affischbockar, banderollstänger, elkablar och annat som ett aktivt parti samlar på sej.

Den nya partilokalen byggdes som kommunal köttbesiktningbyrå 1916 – kommunen är fortfarande hyresvärd. Arkitekt var den kände Theodor Wählin. Husets "utseende är präglad av nationalromantiken med tunga, samlade murytor med dekorativa ankarslutar, spetsig takvinkel och ett burspråk i korsvirke", har Inger Andersson skrivit i Bevaringsprogrammet från 1983.

Vägg i vägg med vänsterpartiet ligger fotogalleriet och på husets högre våningar har bland annat konsthallen kvar sina lokaler. Tar man hissen två meter ner hamnar man intill bardisken på Café Finn.

För Veckobladets del innebär vänsterpartiets flytt att redaktionen ligger kvar. VB har ju tidigare gjorts på Tidskriftsverkstan. Det har varit några veckors turbulens med utgivningsuppehåll och tillfälliga produktionslokaler men från och med nästa nummer, som görs måndag den 22, räknar vi med att finnas på det nygamla stället och med nygamla (nyinköpta bättre begagnade) apparater. Mårtenstorget är ett bra ställe, där känner man stadens puls.

Gr

(förlåt spalten att det blev hörnet)

Några reflektioner från

Först Kenneth Sandberg, eller snarare den bild Lucifer i förra veckans Veckoblad målar upp av honom som en man med visserligen tvivelaktiga åsikter men dock med stort civilkurage och någorlunda klanderfritt uppträdande på sitt arbete. Som ordförande i socialnämnden hade jag utan att tveka verkat för att en person med Kenneth Sandbergs mycket förenkla syn på problems orsak och lösning, anställd exempelvis på flykt- och invandrarservice, hade erbjudits ett arbete med motsvarande enkla problemlösningar, typ frimärksslickare: antingen slicka på framsidan, fast då blir det 100% fel, eller på baksidan, 100% rätt. Något tredje gives icke!

Till frågan om vänsterpartiets partiledare är min stilla reflektion den att vi inte, som vänsterpartiets distriktsordförande uttryckte det har gett Gudrun Schyman den enda chans hon hade att i fortsättningen hålla sig nykter. Så kan man inte se det Vi gav inte *hennes* en chans. Partiet valde att fortsatt stå bakom sin partiledare trots att hon erkänt sitt alkoholberoende och sin i samband med alkoholförtäring bristande omdömesförmåga. Vad som nu hänt är inget annat än att de återfall som med 99% sannolikhet skulle inträffa också inträffat. Gudrun Schyman genomgår nu behandling - måtte den lyckas, för hennes skull - men några garantier för att det som inträffat inte skulle kunna hända igen gives icke! Tore Möller, klok vänsterman från Eslöv, konstaterar att det i USA finns en nykter alkoholist som leder ett företag med ett par hundra tusen anställda. Det kan säkert stämma, och dessutom fungera väl. Fast då krävs det nog en uppbackning, på jobbet och utanför, som en partiledare i vänsterpartiet inte kan förväntas få. Att vara partiledare är ofta ett mycket ensamt arbete, med långa resor, sena

kvällar, helgarbete, psykisk anspänning, och förmåga att när möjlighet gives helt koppla bort arbetet, och möjligen inte världens bästa sysselsättning för en människa som arbetar med att komma från ett djupt rotat alkoholberoende.

Till frågan om pedofiler på dagis: hur i helvete kan en daghemsföreståndare så till den milda grad sakna kunskap om socialtjänstlagen, och känsla för vad som är rätt och fel, att hon tror att sexuella övergrepp på barn måste vara bevisade och erkända av förövaren innan polisanmälan kan göras. För barnens, föräldrarnas, och daghemspersonalens skull, både manlig och kvinnlig, hoppas jag att något sådant som hänt i Karlstad inte kan förekomma i Lund (och inte någon annan stans heller, helst).

S-B P

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må kl 19.30 på partilokalen. Ämne: Kdn-frågor (gärna anmälda i förväg). Därefter kommunfullmäktigeberedning - i första hand Lunds Agenda 21

RÖDA KAPELLET LÖ. 20.9 kl. 8 avfärd Clemensstorget för spel på appellmöten med Lennart Beijer i Osby, åter vid 13-tiden. Repertoar: se förra VB men "164" ska vara 166 och "325" ska vara 225. Gardera med 1, 8, 12, 28 och 34. Kl. 17 genrep vid Mårtenstorget inför kvällsprogrammet. Samling godsmagasinet 20, uppträd(ande) 20.35. Storbandet spelar 22 på cykelloftet. Ingen rep. Sö. 21.9.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf Nilson och Göran Persson.
Näste redaktör: Karin Blom.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-??????.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.